

अद्

इति * * * कन्दोगपरिशिष्टं । अथातो रज-
खलाभिगमने गोऽश्वभार्यासु गमने यमजजनने
विजातीयजनने वा काककङ्कटप्रवकश्येनभास-
चिह्नकपोतानां गृहप्रवेशे मानुषस्योपरि विश्रा-
मयो रक्षाभेव क्रियमाणे गृहद्वारारोहणे वाङ्ग-
तेषु कल्पदृष्टेन विधिनाभिसुपसमाधाय प्राय-
श्चित्ताज्याङ्गोहोति अद्गताय अग्रये स्वाहा
सोमाय विष्णवे रुद्राय वायवे सूर्याय मृत्ववे
विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहेति स्थालीपाकहतान्य
दिति * * * कपोतं विशेषयति शौनकः ।

“रक्तपादः कपोताख्यः अरुणौकाः शुक्रच्छविः ।
स चेच्छालां विशेच्छालासमीपञ्च व्रजेद्यदि ॥
अन्धेषु गृहमध्ये वा वल्मीकस्योद्गमादिषु” ।
कल्पदृष्टेन विधिना गृह्योक्तं । प्रायश्चित्ताः
ज्याङ्गीः अद्भुतदोषप्रशमनार्था सप्ताज्याङ्गीः ।
अद्गताय अग्रये स्वाहा इत्यादिमन्त्रैः । तत्र
स्थालीपाकेतिकर्त्तव्यतायां प्रायसचरुभिरैतेभ्यो
देवेभ्यो जुहुयात् । कन्दोगपरिशिष्टं । पश्चात्
घृतपायसेन ब्राह्मणान् भोजयित्वा गोवरं दत्त्वा
भ्रान्तिर्भवतीति । गोवरं गोश्रेष्ठं दक्षिणां तां गां
हत्वा देवभ्रान्तिर्भवतीति । तथाचोक्तं,—
“गौर्विशिष्टतमा लोके वेदेष्वपि निगद्यते ।
न ततोऽन्यद्वयं यस्मात् तस्माद्गौर्वैरमुच्यते” * * *
कन्दोगपरिशिष्टं । यस्त्वेवामन्यतममापन्नः प्राय-
श्चित्तं न कुर्यात् तस्य गृहपतेर्भयं सर्वस्वनाशे
वा भवति तस्मात् प्रायश्चित्तं कर्त्तव्यं कर्म्मपवर्गे
वामदेव्यगानं भ्रान्तिः भ्रान्तिरिति । अपवर्गे
समाप्तौ । वामदेव्यगानं भ्रान्तिः कर्त्तव्या आवृत्ति-
प्रकरणसमाप्त्या । वाहं स्यात् । श्रमयन्त्यासप्ता-
ह्यात् कर्म्मपवर्गं निमित्तमाश्रये । अतिवर्षाः
पवासप्रतदीक्षाजप्यहवनानि * * * वराहः ।
ये च न दोषं जनयन्त्यातांस्तान्दुस्तुसभावह्वान् ।
ऋषिपुत्रस्तैः श्लोकैर्विद्यादेभिः समाप्तौ ॥
तथा च मह्यपुराणं ।

“वचाश्रमिन्हीकम्पसन्ध्यानिघोतनिखनाः ।
परिवेशरजोधूमरक्ताकास्तमयोदयाः ॥
द्रुमेभ्योऽथ रसस्नेहमधुप्यफलद्रुमाः ।
गोपक्षिमददृष्टिश्च शिवाय मधुमाधवे * * *
तारोक्त्वापातैकलुषं कपिलाकेन्दुमण्डलं ।
अनभिज्वलनं स्फोटं धूमरेणुनिराकुलं ॥
रक्तपद्माख्या सन्ध्या नभः क्षुब्धावैपमं ।
सरिताश्चाम्बुसंशोधं दृष्ट्वा यीशे शुभं वदेत् * * *
शक्रायुधपरीवेशौ विद्युच्छुक्कविरोहणं ।
कम्पोदत्तनवैद्यं रसगं दरुणं क्षितेः ॥
नद्युदपानसरसां वृष्ट्या भवनप्रवाः ।
पतनश्चाग्निगेहानां वर्षासु न भयावहं” ॥

हरिवंशे वर्षावर्षानायां,—

“क्वचित् कन्दरहासाष्णं शिलीन्ध्रामरणं क्वचित्” ।
इति दर्शनात् वर्षासु शिलीन्ध्रोद्गमो न भया-
वहः * * *

“दिव्यस्त्रीभूतगन्धर्वविमानाद्भूतदर्शनं ।

यहनक्षत्रताराणां दर्शनञ्च दिवाम्बरे ॥

अद्य

गीतवादित्रनिर्घोषो वनपर्वतसानुषु ।
शस्यद्विद्विरसोत्पत्तिरपापाः शरदि स्मृताः * * *
श्रीतानीलतुषारत्वं नर्दनं मृगपक्षिणां ।
रक्षोयक्षादिसत्त्वानां दर्शनं वागमानुषो-
दिशो धूमान्धकाराश्च शूलभा वनपर्वताः ।
उच्चैः सूर्योदयास्तत्वं हेमन्ते शोभना मताः * * *
हिमपातानिषोत्पातविरूपाद्भूतदर्शनं ।
दृष्टान्नाभमाकाशं तारोक्त्वापातपिङ्गरं ॥
चिचा गर्भोद्भवाः स्त्रीषु गोऽजान्मृगपक्षिणाः ।
पञ्चाङ्गरत्नतानाञ्च विकाराः शिशिरे शुभाः ॥
ऋतुसंभावजा ह्येते दृष्टाः स्वर्त्तौ शुभावहाः ।
ऋतावन्त्यत्र चोत्पाता दृष्टास्ते भृशदा रथाः” * * *
उन्मत्तानाञ्च या गाथाः शिश्रुनाञ्छेष्टितञ्च यत् ।
स्त्रियो यच्च प्रभाषन्ते तत्र नास्ति यतिक्रमः ॥
पूवं चरति देवेषु पश्चाद्भूच्छति । नुषान् ।
नादेशिता वागवदति सत्या ह्येषा सरस्वती * * *

दृष्टस्यतिः,—

“ज्योतिर्ज्ञानं तथोत्पातमविदित्वा तु ये नृणां ।

आवयन्त्यर्थलोभेन विनेयास्तैरुपि यततः ॥

विनेया दखनीयाः । इति ज्योतिस्तत्त्वं ॥

अद्भुतः, पुं, भृङ्गारादिनवरसानां मध्ये रसविशेषः ।
तस्य स्थायिभावो विस्मयः । देवता गन्धर्वः ।
वर्णः पीतः । आलम्बनं लोकातीतवस्तु । उद्दीपनं
तद्गुणमहिमा । अनुभावाः स्तम्भखेदरोमाञ्च-
गद्गदस्वरविश्वमनेत्रविकाशादयः । अस्य यमि-
चारिभावाः वितर्कावेगसम्भ्रान्तिहर्षादयः । इति
साहित्यदर्पणं ॥

अद्भुतस्वनः, पुं, (अद्भुतः अतिश्रुतः स्वनः शब्दो
यस्य सः) महादेवः । इति त्रिकाण्डशेषः ।

(अद्भुतः स्वन इति कर्म्मधारये आश्रयशब्दः) ।

अद्भुतसारः, पुं, (अद्भुतः अतिकठिनः सारः स्थिरांशो
यस्य सः) खदिरसारः । इति केचित् ॥

अद्भुतः, पुं, (अति भद्रयति सर्वान् अदेर्मुट्
नेत्वनिः) अग्निः । इत्युगादिकौषः ॥

अद्भुतः, त्रि, (अद्भुतः, दृष्टस्यदः अद्भुतः) ।
भद्रकः । भद्रकपरः । इत्यमरः ॥

अद्य अ, (सद्यपयत् पराथ्यैषम इति इद्मेऽश्र-
भावो यच्च निपात्यते) वर्त्तमानदिनं । आजि
इति भाषा । इत्यमरः ॥

अद्यतनः, पुं, (सायश्चिरमित्यादिना कुञ्जौ तुट्) ।
कालविशेषः । स च भाष्यमते दुर्गासिंहमते च
पूर्वरात्रिशेषदखचतुष्टयावधिकपररात्रिसार्द्धया-
मपर्यन्तः । पूर्वरात्रिशेषार्द्धावधिकपररात्रिप्रथमा-
र्द्धपर्यन्तो वा । भद्रहरिक्रमदीश्वरमते पूर्वरात्रि-
शेषप्रहरावधिकपररात्रिप्रथमप्रहरपर्यन्तः । अद्य
जातवस्तुनि चि ॥

अद्यश्रीनं, त्रि, (अद्य श्वस् + तस्य ईन टिखलोप) ।
आसन्नमरणादि । अद्य श्वो वा भवति अद्यश्रीनं
मरणं । इति संक्षिप्तसारव्याकरणपरिशिष्टं ॥

अद्यश्रीना, स्त्री, (अद्यश्वस् + “अद्यश्रीनावृत्त्ये”
इति सूत्रेण ख तस्य ईन टिलोपश्च स्त्रियां
टाप्) आसन्नप्रसवा अद्यश्वो वा सूते अद्यश्रीना-

अधि

गौः इति संक्षिप्तसारपरिशिष्टं ।

अद्यावधि, स्त्री, (अद्य अवधिः सोमा यस्य तत्) अ-
द्यारभ्य । आजि इत्यमरः । इति भाषा । वर्त्तमान-
दिवसपर्यन्तं । आजि नागाइत इति भाषा ॥
अधिः, पुं, (अधिश्देति जिन्) सूर्यः । पर्वतः ।
दृष्टः । इत्यमरः ॥ परिभाषाविशेषः । इति शब्द-
रत्नावली ॥ (शाखी) मानभेदः । सप्ताङ्गः ।
पर्वतभूमिका ॥

अधिकर्षी, स्त्री, (पर्वतभूमिकायाः कर्षवत् पुष्प-
मध्यस्थपत्रं यस्याः सा स्त्रियां ङीप्) अपराजिता ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

अधिकोला, स्त्री, (अद्रयः कीलाः स्तम्भवत् यस्या
सा एधिवी) भूमिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अधिजं, स्त्री, (अद्रौ जातं इति जनेर्ङः) शिलाजनु
इति रत्नमाला ॥ पर्वतजातवस्तुनि चि ॥

अधिजा, स्त्री, (अद्रैर्जाता इति जनेर्ङः ततश्चाप्,
पार्वती) दुर्गा । इति हेमचन्द्रः ॥ सैहलीदृष्टः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

अद्रितनया, स्त्री, (अद्रैः तनया) पार्वती । यथा—
एषोऽहमद्रितनयामुखपद्मजन्मेति काव्यप्रकाशः ॥
(अथैनमद्रैस्तनया शुशोच ॥ इति रघुः) ॥

अद्रिनन्दिनी, स्त्री, (अद्रैर्नन्दिनी) पार्वती) दुर्गा ॥
हिमालयाद्रिजातत्वात् ॥

अद्रिमिड, पुं, (अद्रीन् पर्वतान् भिगत्ति अद्रि +
भिडु + क्तिप् तुक्) इन्द्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अद्रिभूः, पुं, (त्रि, अद्रौ भवति अद्रि + भू + क्तिप् ।
पर्वतजातमात्रे) आशुकर्याणिता । इति राज-
निर्घण्टः ॥

अद्रिराजः, पुं, (अद्रौ राजा इति समासे राजाह ।
खलिभ्यष्ट्) हिमालयपर्वतः । इति हेमचन्द्रः ।

अद्रिसारः, पुं, (अद्रैः सारः स्थिरांशः) लौहः ।
इति रत्नमाला ॥

अद्रिणः, पुं, (अद्रैः ईशः) शिवः । हिमालयः । इति
धरणी ॥

अद्भयः, पुं, (नास्ति द्वयं द्वित्वं यस्य) बुद्धः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (आत्मा) अद्भैतवादी) ॥

अद्भयवादी, [न] पुं, (अद्भयं सर्वमेव चित्-
स्वरूपं नात्मनोऽन्यत् किञ्चनेति वदति अद्भय +
वद् + णिनि । वेदान्तिकः) बुद्धः । इत्यमरः ॥

अद्भारं, स्त्री, (अप्रशस्तं प्रवेशायोग्यं दारं) दार-
व्यतिरिक्तप्रदेशः । यथा—

“अद्भारं च नातीयाद् ग्रामं वा वेषम बाहृतं ।

रात्रौ च दत्तमूलानि दूरतः परिवर्त्तयेत् ॥”

इति मानवे ४ अध्याये ७३ श्लोकः ॥ प्राचीराद्या-
हृतं ग्रामं गृहञ्च दारव्यतिरिक्तप्रदेशेन प्राका-
रादिलङ्घनं कृत्वा न विभेत् । रात्रौ च दत्त-
मूलावस्थानं दूरतस्थजेत् । इति तट्टीकायां
कुङ्कुमभट्टः ॥ दाररहिते चि ॥

अद्वितीयः, त्रि, (न विद्यते द्वितीयं यस्य) द्वितीय-
रहितः । (सदेव सौम्येदमग्र्यासीदेकमेवा-
द्वितीयं इति श्रुतेः) अनुत्यः । यथा,—

एकमेवाद्वितीयं ब्रह्म । इति वेदान्तः ॥ नचाश्वि-